ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆՈՅԵՄԲԵՐ ԵՒ ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ ԱՄԻՍՆԵՐՈՒ

	էջ
Հ. Ներսէս. — Հայ ազգային խնդրին ախոյեաններ — Ֆաղ Տը Մորկան	405
Հ. Խորէն Սինան. — Ֆամանակագրութիւն Ս. Գրոց ըստ Հայկայ շրջանին	410
Հ. Աճառեան. — Հայերէն նոր բառեր Ս. Բարսղի Վեցօրէից և Կիւրղի Երուսաղեմացւոյ կոչումն ընծայութեան մէջ	414
Հ. Ալէքսէս Ցովսէփեան. — Ճիագոմոյ Լէոբարտի	418
Հ. Ա. Տէօլէն. — Վէրջալոյսին. — Ափքենլուն մէջ	423
Մ. Խանպէկեան. — Փառքի միմունջներ	424
Հ. Ս. Տէր Մովսէսեան. — Հոմէական բանակը	425
Հ. Ց. Տիրոյեան. — Խարդախումն սենդարար նիթոց (Դ. Կոչէն)	432
Ն. Թոմմազէոյ. — Դաստիարակական գրոյցներ	435
Հ. Ղ. Ալիշան. — Աոժամեայ մտագեղեցութիւն	436
Հ. Ներսէս. — Օրիորդ Էմիլի Ռոպինսըն	437
Կ. Ց. Բաստաշեան. — Ամիրտովլաթի ախտաբանական գլխակարգութիւնը	442
Jean Aicard. — L'Arménie glorieuse	448
Արսէն-Երկաթ. — Ինունգի գիշեր	452
Հ. Ն. — Դիւանագիտութեան դամբանականը	453
Մ. Խանպէկեան. — Տղայոց գիշերային սարափը	456
Հ. Ն. — Միամեայ դադարումը մեր տպագրատան	458
Հ. Ն. — 1917. յետադարձ ակնարկ մը	460
Հ. Փերոբէ Վ. Զրաքեան. — Ոտացուած գրքեր	463
Հ. Վարդան Հացունի. — Հայկական դրօշը	467

ՀԱՅ ԱԶԳԱՅԻՆ ԴՐՕՇԸ

ԸՍՏ Հ. ԱԼԻՇԱՆԻ ԵՒ ՆՈՐ ԱՌԱՋԱՐԿ Մ'ԱԼ

(Բանաստեղծական և գործնական տեսութիւններ)

Իւրաքանչիւր ազգ, համեմատ տիեզերական օրէնքին, դարերու շրջանին հետ հոլովեր ու հանապազ հին ներին հետ փոփոխեր է, ամէն ինչ, նոյն իսկ իւր կեանքը. որովհետև «մինչ ոմանք կը մեռնին՝ ուրիշներ կը ծնանին»։—

Ազգային Դրօշը (le drapeau national), ըստ այժմեան ազգերու ըմբռնումին, է նորոյդ մը։ Եւ ժամանակակից ազգերու ոգեշնչուութիւնը ցոյց կու տայ որ մենք հայերս եթէ մեր հին հայրենեաց դրօշը՝ (ենթադրելով պահ մը թէ անիկայ Ազգային Դրօշը եղած ըլլար) եթէ նիւրապէս իսկ մեր աչքին առջևն ունենայինք, պէտք էինք զայն յարգել լոկ իբրև հնչրեանի յուշարձան մը, և ազգային զարթօնքի նորածագ օրուանս մէջ ՆՈՐ դրօշ մը ունենալը նախամեծար համարիլ։ Ա՛ռ այս հայաստանեայց վերջին դարուս Ղանգալեանը՝ Հայր Ալիշանը, հեղինակօրէն հմուտ ըլլալով Հայու հնաւոր հոգեբանութեանը, հանճարեղ հնարք մը հետազօտեց՝ թէ յասաչդիմութեան անխուսափելի պահանջները և թէ հնութեան հայրենաւանդ հմայքը՝ հաեելի հաշտութեամբ համակերպելու՝ և Հայաստանի հոգին համաչխարհիս հայեացքին հանդէպ հրաչալիք մը ներկայացնելու։ — Շուրջ ասկից կէս դար յառաջ երբ Եւրոպայի Հայ Ուսանողները Ալիշանէն խնդրեցին Հայոց Ազգային Դրօշի նկարագիրը, նա սա եզրակացութեան եկաւ թէ, — Հայոց՝ հայրենի, հնապատում և հոգեթափանց աւանդութիւններուն պատկը՝ ծիածանն է որ՝ ամենէն առաջ մեր Մասիսին կատարը նարօտափայլ ծաղկեցաւ՝ ուր Ոգին Հայաստանի՝ հուժկու բազուկներով բռնած երկնաբերձ՝ կը ծածանէ Հայոց Ազգային Դրօշը՝ ոբրուն յիշատակով երգած է.

«Ո՜վ եռափայլ եռախորհուրդ կարմիր – կանաչ
— կապոյտդ Հայոց,
Դրօշք հայրենի, յիշն առեալ դու զծալ ի ծալ
ծոցոյդ պարզուած՝
Մինչ ի ծովէն յաւիտենից ժամանակ նոր դեռ
բաձայր ծոց,
Այն ինչ հրկնից * * հարթեալ՝ Հաստչին հրաման զերկիր լաստեաց,
Ի գիլ գալով բանայր ճակատ
Մինչակառոյց սարն այն անշատ՝
Զոր Արարատ կոչեաց աշխարհ,

(Շար. տե՛ս էջ 469)

digitised by A.R.A.R.@